

[Justitsministeren]

lingen; der er tilknyttet tolk og grønlandsk socialrådgiver; der arrangeres egentlige kaffemikker på afdelingen; der er grønlandske gudstjenester; der arrangeres bistandsværgeaftener en gang i kvartalet; bevillingen til besøgsrejser for indsatte og pårørende er forhøjet; der serveres grønlandsk mad en gang om ugen, og det bliver nu ændret til to gange om ugen; der er mulighed for at læse grønlandske aviser, se grønlandsk TV-Avis og høre grønlandsk radio, og der er grønlandske bøger på biblioteket.

Så alt i alt vil jeg sige, at der bliver gjort ganske meget, og vi vil da fortsat gerne se på mulighederne for at forbedre de indsattes situation. Jeg vil også pege på, at jeg selv – for eventuelt at finde frem til en mellem løsning – har drøftet og fremlagt forslag til, at man i forbindelse med den åbne institution Anstalten for Dømfældte i Nuuk etablerede 10-15 lukkede pladser bl.a. med det sigte, at nogle af de foranstaltede, der i dag går ud og arbejder, vil kunne holdes i et lukket fængsel. Det kunne måske også indebære, at nogle af dem, der i dag må sendes til afsoning i Danmark, kunne forblive i Grønland. Den løsning er fortsat under diskussion, fordi der er en række problemer bl.a. i forbindelse med beskæftigelse og tilsvarende, men også det spørgsmål vil vi meget gerne arbejde videre med.

Så alt i alt vil jeg sige, at vi er i Justitsministeriet meget opmærksomme på de spørgsmål og de problemer, der er knyttet til politiets, retsvæsenets og Kriminalforsorgens forhold i Grønland, og jeg glæder mig til senere på året ved besøg i Grønland at få lejlighed til at diskutere det nærmere, ligesom vi selvfølgelig stadig har drøftelser hernede.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for de meget udtømmende svar på de spørgsmål, vi rejste vedrørende politiet og retsvæsenet.

Med hensyn til politiet fornemmer jeg, at problemet med forskellen i løn- og ansættelsesvilkår, som eksisterer i dag, forhåbentlig kan løses rimelig hurtigt. Jeg synes, det er en skamlet på forholdet mellem Danmark og Grønland, når vi selv har kæmpet så hårdt for at udrydde fødestedskriteriet, at det stadig eksisterer inden for et område, som hjemmestyret

ikke kan overtage, fordi det ligger inden for rigsmyndighedernes, i dette tilfælde den danske regerings kompetence.

Med hensyn til de grønlandske indsatte i danske fængsler håber jeg også meget, at vi hurtigst muligt når frem til en løsning, så de kan afsone i Grønland, for det er jo egentlig en tredobbelt straf, de mennesker får. Dels får de en dom for den forbrydelse, de har begået – hvilket selvfølgelig er ganske naturligt – men derudover får de som regel en tidsbestemt straf, som jeg mener er en straf oven i straffen, og for det tredje bliver de sendt til Danmark og har svært ved at klare sig i fremmede omgivelser sprogmæssigt, kulturelt osv. osv.

Det er et alvorligt problem, og vi ser på det med megen alvor, så jeg håber, at vi i de drøftelser, der skal være, kan finde en løsning hurtigst muligt. Men igen tak for det udtømmende svar.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu har vi jo i mere end 10 år drøftet situationen for de grønlandske fanger i Herstedvester, og jeg kan i hvert fald forstå på justitsministeren, at prisen for at bygge en lukket anstalt på Grønland er steget fra 50 mio. kr. til 60 mio. kr., og den vil vel blive ved med at stige, jo længere vi venter på at få det gjort.

Jeg synes, vi har ventet for længe, og jeg synes, grønlænderne har ventet for længe. Det kan godt være, at det i virkeligheden skyldes nogle diskussioner mellem Justitsministeriet og Grønlands hjemmestyre om, hvilken løsning der skal vælges. Men jeg vil godt spørge justitsministeren, om det ikke er de penge værd. Og samtidig vil jeg godt spørge: Har man foretaget en modregning, beregnet, hvad det rent faktisk koster at have de mennesker siddende i Danmark? Det må jo også koste noget, det er jo ikke kun et spørgsmål om de 50 mio. kr. Det koster jo også noget at have dem her i landet.

Jeg synes efterhånden, vi har hørt det så mange gange, og med de budgetter, vi i øvrigt slår om os med, må de 60 mio. kr., som det nu er blevet til, vel kunne findes et sted. Det er jo næsten lige meget, hvad der bliver gjort – og jeg indrømmer, at der er blevet gjort meget for Herstedvester i løbet af årene – men næsten lige meget hvad der gøres, er situationen for-